

Bemutatjuk ...

Harmadéves magyar-olasz szakos hallgató vagyok.

Elsőéves korom óta írok "rendszeresen". Ez a rendszeresség szabálytalan időközönként jelentkező, hosszabb-rövidebb alkotói időszakot jelent. Tulajdonképpen nem szívesen lépek nyilvánosság elé, nem tartom elég jóknak a verseimet.

Kezdő vagyok, nehéz az utkeresés.

Nem szeretek, nem szoktam átdolgozni, és ezt sem hibának, sem erénynek nem tartom. Számomra a vers olyan, mint a fénykép: egy pillanatnyi hangulatnak, gondolatcsoportnak, vagy életérzésnek jól vagy rosszul sikerült képe.

Később prózát szeretnék írni, de ahhoz sokkal több idő szükséges.

Vagy fogdolva

